Rysunek prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego otoczenia jeziora Siginek (Podkówka) w Olsztynie.

0m 20m 40m 60m 80m 100m 120m 140m

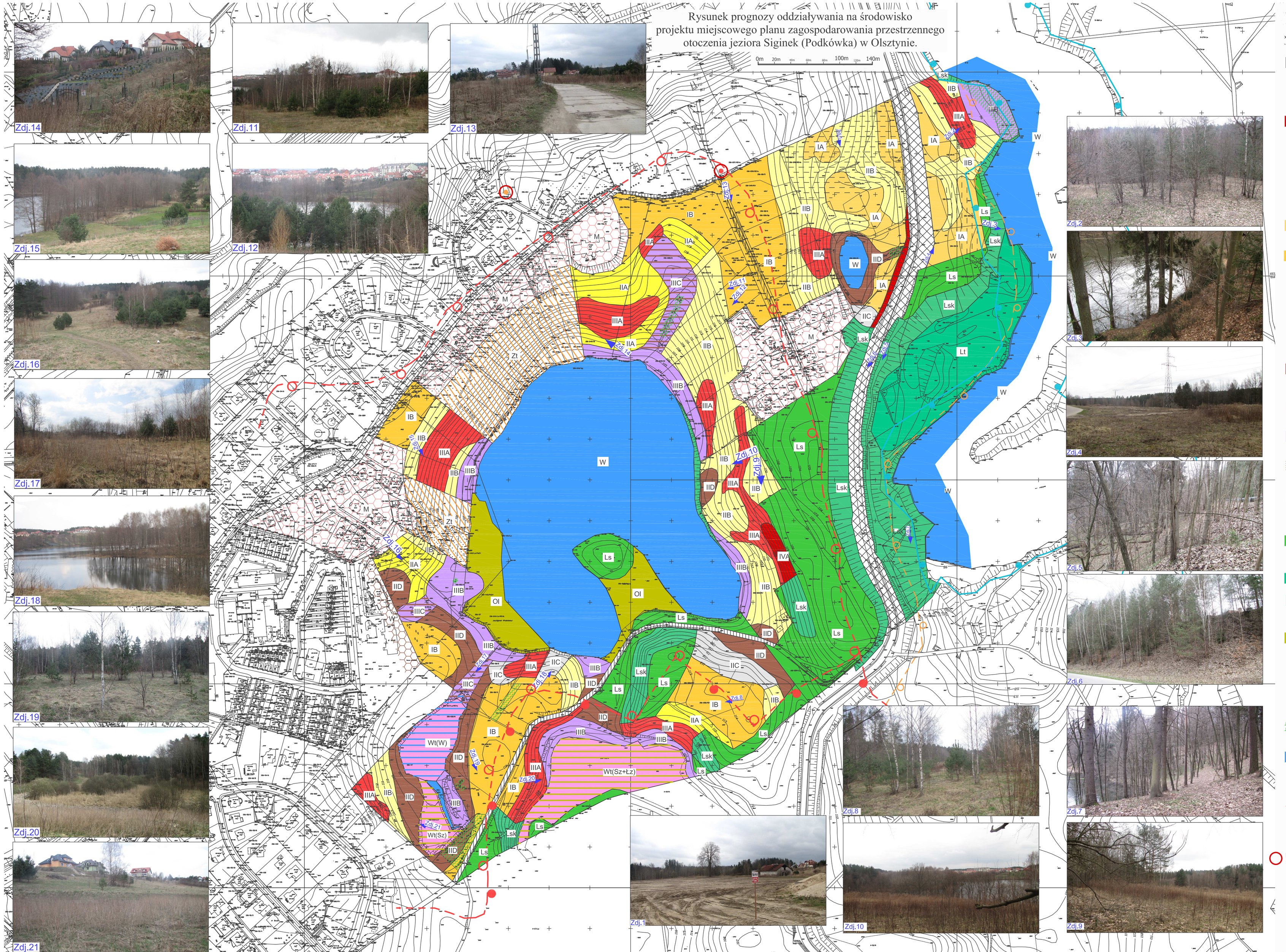

STRUKTURA EKOFIZJOGRAFICZNA TERENÓW

1.Tereny silnie przekształcone działalnością ludzką, na ogół o niskich wartościach przyrodniczych.

Podstawowe ciągi komunikacyjne o nawierzchni utwardzonej.
Uciążliwość dla otoczenia zależna od natężenia ruchu na ogół niewielka.

Ciągi pieszo-jezdne, szutrowe lub gruntowe, generalnie o bardzo małym ruchu i o takiej uciążliwości.

Tereny zwartej zabudowy, znacznie przekształcone antropogenicznie.

M — Głównie zabudowa mieszkanlowa jednorodzinna.

W — Powstająca zabudowa wielorodzinna.

Skarpy powstałe w wyniku działalności ludzkiej. Spadki zwykle powyżej 30% i niestateczne. Powinno się zagospodarowywać trwałą zielenią głęboko się korzeniącą.

Tereny o silnie zmienionej rzeźbie

Zł — Starasowane zbocza do misy jeziora Podkówka.

Teren splantowany. Przygotowywany pod zainwestowanie

Nasypy ziemno-gruzowe.

2.Tereny otwarte, porośnięte w przewadze zielenią niską (lokalnie podrostami sosnowo-brzozowymi), na ogół o przeciętnych wartościach przyrodniczych.

IA — Tereny wysoczyznowe z przewagą w podłożu osadów piaszczystych. Spadki terenu kilkuprocentowe. Niska wartość rolnicza, gleby pochodzenia mineralnego. Warunki fizjograficzne korzystne do zabudowy i pobytu ludzi. Warunki gruntowe określa się jako proste.

IB — Tereny wysoczyznowe z przewagą w podłożu osadów spoistych. Spadki terenu kilkuprocentowe Średnia wartość rolnicza, gleby pochodzenia mineralnego. Warunki fizjograficzne korzystne do zabudowy i pobytu ludzi. Warunki gruntowe określa się jako proste.

Zbocza o kilkunastoprocentowym nachyleniu. Adaptacja do zabudowy wymaga zwiększonego nakładu robót ziemnych. Zaleca się działania przeciwerozyjne, głównie duży udział trwałej zieleni. Pozostałe cechy zbliżone do terenów sąsiadujących.

IIA — Zbocza południowe (o korzystnym nasłonecznieniu).

IIB — Zbocza wschodnie i zachodnie.

IIC — Zbocza północne (o upośledzonym nasłonecznieniu).

IID — Niższe partie terenów wysoczyznowych. Niezbyt korzystne do zabudowy przeznaczonej do całorocznego pobytu ludzi ze względu na okresowe tendencje do zalegania zimnego i wilgotnego powietrza oraz zwykle trudniejsze warunki gruntowo-wodne. Warunki gruntowe określa się jako złożone

IIIA — Strome zbocza - o spadkach 20-30 %, możliwe zagrożenie osuwiskami. Adaptacja do zabudowy wymaga bardzo dużego nakładu robót ziemnych i sprawdzenia stateczności zboczy. Warunki gruntowe określa się jako skomplikowane. Predestynowane do zagospodarowania trwałą zielenią.

IIIB — Obniżenia. Warunki fizjograficzne niekorzystne do zabudowy i całorocznego pobytu ludzi, ze względu na niekorzystne warunki topoklimatyczne i zwykle gruntowo-wodne. Warunki gruntowe określa się jako złożone.

IIIC — Doliny denudacyjne. Warunki fizjograficzne niekorzystne do zabudowy i całorocznego pobytu ludzi, ze względu na tendencje do koncentracji spływu wilgotnego powietrza i wód. Warunki gruntowe określa się jako złożone.

IVA — Bardzo strome zbocza, o spadkach na ogół powyżej 30%. Zbocza zwykle niestateczne. Warunki gruntowe określa się jako skomplikowane.Powinno się zagospodarowywać trwałą zielenią, głęboko się korzeniącą.

3.Tereny zieleni wysokiej, bagienne i wody. Wartość przyrodnicza wyższa od przeciętnej.

Ls — Lasy i gęste zadrzewienia na wysoczyznowych siedliskach świeżych. W drzewostanach głównie sosna, a także świerk, brzoza, dąb. Drzewostany na ogół starszych klas wieku. Predestynowane do adaptacji. Jako zasadę powinno się przyjąć ochronę przed zabudową. Na ogół korzystne do penetracji turystycznej.

Lt — Zalesione tarasy doliny rzeki Łyny. Drzewostan mieszany starszych klas wieku, głównie świerk, dąb, klon.

Lsk — Zieleń wysoka porastająca strome zbocza i skarpy. Spełnia funkcje głebochronne i wspomagające stateczność zboczy, a na skarpach nadrzecznych i nadjeziornych - także wodochronne. Predestynowane do utrzymywania trwałej zieleni głęboko się korzeniącej. Warunki gruntowe określa się jako skomplikowane.

Ol — Olsy porastające bagienne tereny przyjeziorne. Nieprzydatne do zabudowy I na ogół do penetracji turystycznej Predestynowane do zachowania w stanie naturalnym. Warunki gruntowe określa się jako skomplikowane.

Obniżenia wytopiskowe. Nieużytkowane gospodarczo tereny bagienne. Nieprzydatne do zabudowy i na ogół do penetracji turystycznej. Predestynowane do zachowania w stanie naturalnym. Warunki gruntowe określa się jako skomplikowane.

Wt(W) — Głównie ze stojącą płytko wodą i szuwarami. Na obrzeżu krzewy i drzewa

Wt(Sz+Łz) — Porośnięte głównie szuwarami i łozami.

Kępy dość gęstych zadrzewień i zakrzaczeweń i pojedyncze dorodne drzewa. Głównie brzoza, sosna i lokalnie zarośla głogowe. Sugeruje się pozostawić duży udział zieleni wysokiej.

W — Wody otwarte. Jeziora, rzeki, cieki, oczka wodne. Predestynowane do ochrony przed spływem zanieczyszczeń, otaczania trwałą zielenią.

Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny. Obowiązują postanowienia szczególne, wynikające z prawnej ochrony przyrody.

„Dolina Łyny" - teren o dużej różnorodności środowiskowej z cennymi zespołami flory i fauny. Predestynowany do szczególnej ochrony przyrody.

Granice naturalne zlewni bezodpływowego jeziora Podkówka.

Granice zlewni bezodpływowych terenów bagiennych.

Punkty rocznego monitoringu powietrza w latach 2006/2007, gdzie w sezonie letnim przy wiatrach wiejących od strony oczyszczalni stwierdzono następujące oddziaływanie oczyszczalni w zakresie odorów złowonnych:

(1)- występowały odory z przewagą wyraźnych
(2)- występowały odory z dominacja słabych

Olsztyn; 2010/2012 r.

Opracowali: mgr Zbigniew Zaprzelski
mgr Łucja Krupińska